

sigt i gennemførelsesforskrifterne at optage bestemmelse om, at såfremt der på grund af ansøgninger, som indleveres samme dag, meddeles registrering for to eller flere mønstre, som ikke væsentlig adskiller sig fra hinanden, skal der gøres anmærkning herom i registret, ligesom bekendtgørelse skal finde sted. Dette må gælde, hvad enten der er tale om ansøgninger indleveret samme dag af to forskellige ansøgere, eller det er samme ansøger, der indleverer flere ansøgninger.

Registreringsmyndighedens afgørelse om anmærkning vil kunne påklages i medfør af bestemmelserne i §§ 21 og 22.

Bestemmelsens stk. 2 er i forhold til kommissionsforslaget blevet tydeliggjort i forbindelse med de nordiske departementsforhandlinger. Der henvises i øvrigt til betænkningen pag. 100.

Til § 3.

Bestemmelsen er ændret i forhold til kommissionsforslagets § 3 derved, at indledningsordene: „Mønsteret kan erhverves“ er ændret til „Mønster kan registreres“, jfr. herved bemærkningerne ad § 2, stk. 1.

Bestemmelsen opstiller undtagelser fra nyhedskravet, jfr. betænkningen pag. 103 ff. I øvrigt er punkt 1 og 2 i kommissionsforslaget byttet om i overensstemmelse med patentlovens § 2, stk. 3. Undtagelsen under nr. 1, der ikke findes i den gældende lov, motiveres med, at mønsterhaveren til en vis grad bør være beskyttet mod offentliggørelse af mønstret uden hans vilje. I udtrykket „åbenbart misbrug“ ligger, dels at ansøgeren eller den tidligere berettigede ikke må være medskyldig i, at mønstret er gjort tilgængeligt, dels at der må foreligge et misbrug af særlig grov karakter.

Man har ikke ment at kunne tiltræde det af Dansk Forening for industriel Retsbeskyttelse og Advokatrådet stillede forslag om at udelade ordet „åbenbart“ og dermed lade ethvert misbrug være afgørende.

Den under nr. 2 opstillede undtagelse svarer til den gældende mønsterlovs § 29, dog med den væsentlige begrænsning, at forslaget kun omfatter officielt anerkendte internationale udstillinger, medens den gældende lov medtager også anerkendte nationale udstillinger. Bestemmelsen skal forstås i overensstemmelse med Konventionen af 1928 angående internationale udstillinger jfr. Pariserkonventionens art. 11, og betænkningen pag. 208, hvorefter unionslandene er pligtige at give udstillingsprioritet, for så vidt angår anerkendte internationale udstillinger. Dette medfører, jfr. be-

tænkningen pag. 104, at praktisk taget ingen undtagelser i Norden vil blive omfattet af undtagelsen.

Til § 4.

Bestemmelsen omfatter særlige beskyttelsesforudsætninger, man har ment at måtte opstille ved siden af kravet om, at mønstret ikke alene skal være nyt, men tillige skal adskille sig væsentligt fra, hvad der var kendt, før ansøgningen indkom, jfr. § 2 og betænkningen pag. 48 og 105 ff.

Bestemmelsen er ændret i forhold til kommissionsforslagets § 4 i overensstemmelse med ændringerne i § 2, stk. 1, og § 3, og indledningsordene „Mønsteret indtræder ikke“ er herefter erstattet af „Mønstre registreres ikke“.

Kommissionsforslagets opbygning, hvor man under stk. 1 nævnte de beskyttelsesforudsætninger, som skyldes almene hensyn, og som derfor var af absolut karakter, medens de hindringer, der kunne bortses fra under særlige forudsætninger, fandtes under stk. 2, er endvidere ændret således, at kravene alle forudsættes opfyldt, for at registrering kan finde sted, idet man dog har bibeholdt den modifikation, som under nr. 2 ligger i ordet „uhjemlet“.

I § 4, nr. 1, i den gældende mønsterlov findes en bestemmelse, hvorefter mønsterretten ikke indtræder, når mønstret strider mod lov, sædelighed eller den offentlige orden.

I nærværende forslag, der svarer til patentlovens § 1, stk. 2, jfr. også varemærkelovens § 14, stk. 1, nr. 3, har man ikke anset det for nødvendigt at medtage „lov“, da mønsterregistreringen ikke giver mønsterhaveren nogen større ret til at anvende mønstret, end han i øvrigt havde efter lovgivningen i almindelighed.

Under nr. 2, litra a er opført sådanne kendetegn og betegnelser, som omtales i straffelovens § 132, jfr. lovbekendtgørelse nr. 347 af 15. august 1967, jfr. herved også varemærkelovens § 14, stk. 1, nr. 1. Bestemmelsen i straffelovens § 132 fastslår, at den, som forsætligt eller ved uagtsomhed på retsstridig måde benytter kendetegn eller dragt, som er forbeholdt dansk eller fremmed offentlig myndighed eller militærpersoner, straffes med bøde. Det samme gælder kendetegn eller betegnelser, som er forbeholdt personer, indretninger og materiel, der er bestemt til at yde hjælp til sårede eller syge i krig, eller kendetegn og navn for mellemstatlige organisationer. Bestemmelsen rammer også anvendelsen af efterligninger af sådanne kendetegn m. v.

Under litra b nævnes kendetegn m. m., som opfattes som sigtende til andre end mønsterhaveren. Formuleringen svarer til varemærkelovens § 14, stk. 1, nr. 4.